

troer jeg, at dermed kun er meent det Tilfælde, at Lovforslaget har sin Oprindelse fra Landstinget, som har sendt det til Folkethinget; er Folkethinget da ikke enigt heri, saa faaer Landstinget det anden Gang tilbage, og det, troer jeg, er tilstigtet med Begyndelsen af § 22. Jeg veed ikke, om jeg har misforstaaet Comiteen i saa Henseende. Hvis dette ikke er Tilfældet, saa mener jeg, at § 22 maa gaae op ovenfor § 20 og komme strax efter § 19.

Schouw: Jeg beder at undskylde, hvis jeg ikke har været opmærksom nok paa hvad den ærede Landstingsmand bemærkede.

Wessely: Det er med Hensyn til Udtrykket „et fra Folkethinget det tilsendt Lovforslag tilbage“, at jeg gjorde en Bemærkning. Der omtales, at Landstinget modtager et Forslag andengang fra Folkethinget; dette kan være under to Forudsætninger, enten at Forslaget oprindeligt har været behandlet i Landstinget eller oprindeligt har været i behandlet i Folkethinget. Men jeg troer, at Paragraphen kun omfatter det Tilfælde; at Lovforslaget oprindeligt har været behandlet i Landstinget.

Schouw: Nei, jeg troer, at § 22 ikke kan være anvendelig uden paa Folkethingsforslag; thi ellers kan Landstinget ikke faae det andengang.

Orsted: Men det kommer dog atter tilbage, deri ligger det; maaskee kunde Udtrykkene forandres noget.

Simony: § 22 sigter ikke til § 19 men alene til §§ 20 og 21, naar et Forslag er kommet tilbage fra Folkethinget til Landstinget. Naar nemlig efter § 18 et Forslag er kommet tilbage til Landstinget og igjen gaaet til Folkethinget, saa kan det ikke komme tilbage til Landstinget, uden med Forslag om Comitee ifølge § 57 i Grundloven. Det bliver i Folkethinget. Derfor kan § 22 ikke sigte til § 19; thi hvad der skal foregaae i Folkethinget, kan der ikke tages Bestemmelse om i Landstinget; det maa være Folkethingets Sag at afgjøre, om det ønsker et fælles Udvalg nedsat eller ikke. Men altsaa kan Lovforslaget ikke komme tilbage til Landstinget anden Gang, uden i Forbindelse med Forslag om at vælge en Comitee til paany at tage Forslaget

under Derveielse, og Paragraphen sigter altsaa alene til §§ 20 og 21.

Wessely: Jeg veed ikke, om Udvalget er enigt i hvad her er yttret af den sidste ærede Taler, hvorefter § 22 blot skal referere sig til § 21, men, hvis saa er, vilde det da ikke være tydeligere at sætte: „naar Forslaget anden Gang kommer tilbage fra Folkethinget“ istedetfor „naar Landstinget anden Gang erholder et fra Folkethinget det tilsendt Lovforslag tilbage“? Dette er forekommet mig at være meget utydeligt.

Ordføreren: Efter mit Referat har jeg ogsaa forstaaet det paa den Maade, som jeg tillod mig at bemærke, at §§ 17 og 19 gjælder om Forslag, som gaae ud fra Landstinget, og §§ 20 og 22 om Forslag, som gaae ud fra Folkethinget. Det er maaskee muligt, at Redactionen kunde være noget heldigere.

Schouw: Jeg vil tillade mig at foreslaae, at Udvalget tager det under nærmere Derveielse, hvorvidt det skal være nødvendigt at gjøre Forandring heri.

Wessely: Det var ogsaa kun min Hensigt at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt.

Schouw: Her kan jo ikke blive Tale om Sagens Realitet, men kun om dens Formalitet. Det har noget Forvirrende ved disse ganske forskellige Tilfælde.

Formanden: Hvis ikke Noget ønsker at yttre sig videre om dette Affnit, ville vi gaae til det næste, der indbefatter §§ 25 og 26. Den ærede Ordfører vil behage at oplæse disse Paragrapher.

Ordføreren oplæste derpaa §§ 25—26, see denne Tidende Nr. 7 pag. 100, og bemærkede dertil:

Med Hensyn til § 25 skal jeg tillade mig at antyde, at Udvalget er ved nyere Eftersyn af de forskellige Paragrapher i Grundloven kommet til det Resultat, at naar der i 4de Linie af § 25 nævnes §§ 20 og 31 i Grundloven, bør de gaae ud. Det er nemlig Bestemmelser i Grundloven, der alene have Hensyn til Folkethinget, og det er overseet, at de indskrænke sig dertil. Forøvrigt vil det ved at eftersee Grundloven — jeg skal tillade mig